

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **A. E.**
zastoupený advokátem Mgr. Markem Dianem
sídlem B. Němcové 400, 543 71 Hostinné

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2021, č. j. KUKHK-8326/DS/2021-4
RČ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 1. 2021, č. j. MMHK/006310/2021/OP/Mich. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním

provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 22. 7. 2020 v 10:13 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Renault, reg. zn., zastavil a stál u domu č. p. 33 v obci Třebechovice pod Orebem, Masarykovo náměstí, v zóně platnosti dopravní značky „IZ 8a - Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „IP 13c - Parkoviště s parkovacím automatem“ a dodatkovou tabulkou „E 13 - Po-Pá 7-18 h a So 7-12 h“, přičemž u tohoto vozidla nebyl viditelně umístěný lístek z parkovacího automatu.
3. Tímto jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, který stanoví povinnost řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace při účasti na provozu na pozemních komunikacích. Dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z předmětného přestupku a uložil mu podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce předně namítl, že o věci rozhodoval místně a věcně nepřislušný správní orgán I. stupně. Dle názoru žalobce měl o věci rozhodovat Městský úřad Třebechovice pod Orebem.
5. Napadené rozhodnutí dále považuje za nepřezkoumatelné, protože se správní orgány nevypořádaly s námitkami obsaženými ve vyjádření k podkladům a v odvolání. Žalovaný nehodnotil, nakolik mohly k údajnému protiprávnímu jednání žalobce přispět nesrozumitelné a zavádějící písemné pokyny ohledně placení parkovného nalepené na parkovacím automatu.
6. Žalobce namítl také absenci subjektivní stránky přestupku. Pokyny týkající se placení parkovného na parkovacím automatu jsou nejasné, přičemž právě jimi by se měl řidič při parkování vozidla řídit dle závěrů správního orgánu I. stupně. Žalobce poskytl již správnímu orgánu I. stupně fotografii parkovacího automatu, na kterém se uvádí:
 - na prvním řádku „*Osobní automobily 30 minut parkování zdarma*“,
 - na druhém řádku „*Stiskněte zelené tlačítko a odeberte lístek*“,
 - na třetím řádku „*Doba parkování je vypočítána z hodnoty vhozených mincí*“.
7. Tyto pokyny v něm vyvolaly přesvědčení, že pokud nebude na parkovacím místě stát déle než 30 minut, nemusí platit parkovné a není povinen odebrat z automatu parkovací lístek, protože jeho vydání je spojené s vložením mincí, z jejichž hodnoty se stanoví doba parkování. Žalobce přiložil k žalobě také fotografie jiných parkovacích automatů (nacházející se dle jeho tvrzení ve městech Hostinné a Jaroměř), které mají výrazně barevně označené samostatné tlačítko pro vydání parkovacího lístku za stání do 30 minut a obsahují rovněž barevně odlišený popis postupu při jeho vydání. Umístěn je i jednoznačný pokyn stanovící povinnost označit vozidla parkovacím lístkem i v případě parkování na 30 minut zdarma.

8. Naproti tomu na parkovacím automatu v Třebechovicích pod Orebem není samostatné tlačítko na vydání parkovacího lístku s bezplatným stáním, grafické odlišení pokynů pro bezplatné parkování ani pokyn nařizující řidiči povinnost odebrat parkovací lístek v případě parkování zdarma. Pokud řidič, který je zvyklý používat při krátkodobém parkování parkovací automaty s přehlednými a jasnými pokyny, zaparkuje své vozidlo v Třebechovicích pod Orebem a přečte si pokyny na instalovaných parkovacích automatech, může se zcela důvodně domnívat, že k parkování kratšímu než 30 minut na místě, kde se jinak parkovné platí, parkovací lístek nepotřebuje, a proto si jej nevyžádá. Nelze přitom obhájit postup správních orgánů, které takové jednání řidiče trestají.
9. K této námitce tedy žalobce uzavřel, že žalovaný měl subjektivní stránku přestupku hodnotit s přihlédnutím k těmto skutečnostem a k osobním poměrům žalobce, které jsou formovány jeho zkušenostmi s jinými přehlednými pokyny. Jednání žalobce nemělo formu ani nevědomé nedbalosti, čemuž přisvědčuje i okolnost, že žalobce se bezprostředně po zjištění provinění dobrovolně dostavil na služebnu městské policie ve snaze věc objasnit.
10. Následně namítl, že je patrný rozpor v popisu skutku prvostupňového rozhodnutí a v jeho odůvodnění. V popisu skutku se uvádí, že žalobce v 10:13 hodin zastavil a stál u domu č. p. 33 v Třebechovicích pod Orebem. V odůvodnění tohoto rozhodnutí poté správní orgán I. stupně uvedl, že se žalobce dostavil řešit problém s parkováním na služebnu městské policie v 10:46 hodin, tedy po 33 minutách od zastavení vozidla. Je tedy logické, že ještě před svým příchodem na služebnu se žalobce dostavil ke svému vozidlu. S ohledem na polohu vozidla a polohu služebny je zřejmé, že se tak stalo po době kratší než po 30 minutách od zaparkování. Žalobce proto konstatuje, že doba jeho parkování nepřekročila limit pro bezplatné parkování.
11. Žalobce uvedl, že správní orgány porušily § 3, § 68 odst. 3 ve spojení s § 93 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), což způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Navrhuje proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí společně s prvostupňovým rozhodnutím zrušil, věc vrátil k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na rozhodnutí, v němž se věci podrobně zabýval. Znovu popsal všechny skutkové okolnosti a rekapituloval podstatný obsah listin založených ve správním spise. Klíčovými důkazními prostředky jsou oznámení přestupku ze dne 22. 7. 2020, oznámení přestupku sepsané na místě dopravního přestupku, fotodokumentace, plánek místa dopravního přestupku, nařízení č. 2/2015, o užívání vymezených úseků komunikací za úhradu, výpis z evidenční karty řidiče a protokol o ústním jednání.
13. V textu na parkovacím automatu je dle fotografie na č. l. 9 spisu uvedeno „*osobní automobily 30 minut parkování zdarma, stiskněte zelené tlačítko a odeberte lístek*“. Dále je pod displejem uvedeno, že doba parkování je vypočítána z hodnoty vložených mincí, z čehož vyplývá, že žalobce měl stisknout zelené tlačítko, odebrat parkovací lístek a tento viditelně umístit za čelní sklo svého vozidla. To platí i v případě, že v daném místě bude s vozidlem stát do 30 minut.

14. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.
15. Žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání

16. Během jednání konaného dne 20. 4. 2022 žalobce primárně odkázal na obsah podané žaloby. Soud poté provedl důkaz fotografiemi parkovacích automatů nacházejících se ve městě Jaroměř a ve městě Třeběchovice pod Orebem (fotografie parkovacího automatu ve městě Hostinné nebyla k žalobě přiložena). Konstatoval, že fotografie parkovacího automatu z Třeběchovic pod Orebem obsahuje pokyny „*Osobní automobily parkování 30 minut zdarma, stiskněte zelené tlačítko a odeberte lístek*“. Fotografie parkovacího automatu z města Jaroměř obsahuje částečně odlišné pokyny a samostatná, barevně odlišená tlačítka pro odebrání parkovacího lístku při parkování zdarma a při placeném parkování. Ve žlutém poli je poté uvedeno „*Lístek zdarma, stiskněte žluté tlačítko*“. Soud se poté žalobce dotázal na rozpor v jeho argumentaci, kdy na jednu stranu tvrdí, že se s posuzovanými pokyny dosud nesetkal, na druhou stranu poukazuje na to, že v jiných městech v okolí je také třeba si odebrat parkovací lístek i v případě bezplatného parkování. Žalobce k tomu uvedl, že fotografie parkovacích automatů dohledal až následně po situaci, která se mu stala v Třeběchovicích pod Orebem. Soud dále položil dotaz, jakým způsobem by dle názoru žalobce měl strážník rozpoznat, jak dlouho již na místě daný automobil parkuje v případě, že by parkovací lístek nebyl viditelně umístěný v automobilu. Podle žalobce může ke kontrole parkování sloužit například kamerový systém, případně by strážníci měli častější provádět kontroly parkování.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Žalobu shledal nedůvodnou.
18. Z předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce dne 22. 7. 2020 v 10:13 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Renault, reg. zn., zastavil a stál u domu č. p. 33 v obci Třeběchovice pod Orebem, Masarykovo náměstí, v zóně platnosti dopravní značky „IZ 8a - Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „IP 13c - Parkoviště s parkovacím automatem“ a dodatkovou tabulkou „E 13 - Po-Pá 7-18 h a So 7-12 h“, přičemž u tohoto vozidla nebyl viditelně umístěný lístek z parkovacího automatu.
19. Zákon o silničním provozu stanoví v § 125c odst. 1 písm. k), že „[f]yzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“
20. Uvedeným jednáním měl žalobce porušit konkrétně povinnost řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace [§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu]. Tuto povinnost dále specifikuje vyhláška č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí

pravidla provozu na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška“). Ta v příloze č. 1 v části *Informativní značky provozní* dále specifikuje značku IP 13c, která označuje parkoviště s parkovacím automatem, a z níž řidiči plyne povinnost řídit se údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu.

21. Krajský soud předně posoudil žalobní námitku, podle níž o věci rozhodoval místně a věcně nepřislušný správní orgán I. stupně. Tuto námitku shledal nedůvodnou. Zákon o odpovědnosti za přestupky vymezuje věcnou příslušnost tak, že správním orgánem příslušným k řízení je obecní úřad obce s rozšířenou působností, nestanoví-li zákon jinak (§ 60 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Místní příslušnost je upravena v § 62 odst. 1, jenž stanoví, že k řízení je místně příslušný správní orgán, v jehož obvodu byl přestupek spáchán. Současně zákon o silničním provozu stanoví působnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který mimo jiné projednává přestupky podle tohoto zákona [§ 124 odst. 5 písm. k) zákona o silničním provozu].
22. Správní obvody obcí s rozšířenou působností jsou upraveny vyhláškou č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností. Správní obvod obce s rozšířenou působností Hradec Králové tvoří také území obce Třebechovice pod Orebem (§ 17 vyhlášky). Pokud tedy bylo místem spáchání přestupku Masarykovo náměstí v Třebechovicích pod Orebem, dopustil se žalobce přestupku v obvodu obce s rozšířenou působností Hradec Králové. Magistrát města Hradec Králové proto byl věcně a místně příslušným k projednání přestupku.
23. Žalobce dále namítl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože se správní orgány nevypořádaly s námitkami obsaženými ve vyjádření k podkladům a v odvolání. Žalovaný nehodnotil, nakolik mohly přispět k údajnému protiprávnímu jednání žalobce nesrozumitelné a zavádějící písemné pokyny ohledně placení parkovného nalepené na parkovacím automatu.
24. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24, a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63).
25. Krajský soud této námitce nepřisvědčil a je naopak toho názoru, že napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, neboť je z něho jednoznačně patrné, jak žalovaný vypořádal jednotlivé odvolací námitky a z jakých důvodů shledal žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku. Ačkoliv je napadené rozhodnutí svým obsahem stručné, stručnost odůvodnění je dána pouze povahou projednávané věci, nikoliv úplnou absencí skutkových a právních úvah žalovaného. Žalovaný zcela logicky nehodnotil, jakým způsobem mohly k protiprávnímu jednání žalobce přispět nesrozumitelné a zavádějící pokyny na parkovacím automatu. Vycházel totiž z opačného závěru, tedy že pokyny na parkovacím automatu jsou jednoznačné a nevyvolávají pochybnosti o povinnosti odebrat parkovací lístek i v případě parkování do 30 minut. Svůj závěr o jednoznačnosti pokynů

přítom podpořil konkrétními právními úvahami. Je také třeba uvést, že nespokojenost žalobce s odůvodněním napadeného rozhodnutí sama o sobě nemůže založit nepřezkoumatelnost rozhodnutí v podobě, jak ji soud charakterizoval v předchozím odstavci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 2 Afs 65/2007 - 169). Ve vyjádření k podkladům žalobce uvedl, že jeho jednání nenaplnňuje definici přestupku obsaženou v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Není přitom naplněn formální aspekt (žádná právní norma nestanoví povinnost řidiče odebrat lístek z automatu) ani materiální aspekt (absence společenské škodlivosti). Žalovaný nicméně reagoval i na vyjádření žalobce k podkladům, poukázat lze zejména na str. 4 napadeného rozhodnutí, na níž žalovaný výslovně reagoval na obsah vyjádření, nebo na str. 5 až 6 napadeného rozhodnutí, na nichž se zabýval naplněním formálních a materiálních znaků přestupku.

26. Stěžejní žalobní námitka směřuje proti srozumitelnosti pokynů k odebrání parkovacího lístku na parkovacím automatu, na kterém byl uveden následující text: „*Osobní automobily 30 minut parkování zdarma, stiskněte zelené tlačítko a odeberte lístek.*“ Žalobce namítl, že tento pokyn v něm vyvolal přesvědčení, že pokud nebude na místě parkovat déle než 30 minut, nemusí platit parkovné a není povinen odebrat z automatu parkovací lístek. Nemohla proto být naplněna subjektivní stránka přestupku, neboť pokyny na parkovacím automatu byly nejasné.
27. Krajský soud neshledal, že by pokyny na parkovacím automatu týkající se placení parkovného a odebrání parkovacího lístku byly nejasné. V souladu se zákonnou úpravou dle zákona o silničním provozu a dle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanoví povinnost řidiče odebrat si parkovací lístek v případě parkování po dobu 30 minut zdarma. Z textu na parkovacím automatu nelze o existenci této povinnosti nabýt důvodné pochybnosti. Krajský soud neshledal žádnou myslitelnou variantu výkladu citovaného pokynu, na jejímž základě by žalobce mohl legitimně usoudit, že si nemusel lístek odebrat. Pakliže pokyn výslovně zavazuje k odebrání lístku a naopak výslovně neuvádí, že by z jakéhokoliv důvodu řidič tento úkon nemusel učinit, není dán prostor k pochybnostem o obsahu ukládané povinnosti.
28. Navíc systém spočívající v tom, že řidič má povinnost odebrat si parkovací lístek, byť hodlá zastavit jen na omezenou dobu, po kterou je možné parkovat na příslušném místě zdarma, je v různých variantách běžně užívaný na mnoha parkovištích po celé ČR. Tuto skutečnost soud považuje za notorietu, dosvědčuje ji ostatně i fotografie z parkoviště v Jaroměři, předložená soudu žalobcem. Pro žalobce tak nemohlo být nijak překvapivé či nelogické, že měl povinnost odebrat si parkovací lístek i na Masarykově náměstí v Třebelčovicích pod Orebem. Pokyny uvedené na parkovacím automatu v Jaroměři sice jsou podrobnější a více „polopatické“, to ale nic nemění na závěru o dostatečné srozumitelnosti pokynů na parkovacím automatu v Třebelčovicích pod Orebem. Žádný právní předpis nestanoví povinnost, aby parkovací automat obsahoval oddělená tlačítka či grafické odlišení pokynů. Důležitá je pouze samotná přítomnost pokynu, který řidiči stanoví povinnost odebrat parkovací lístek bez ohledu na to, zda parkuje bezplatně nebo platí parkovné, což bylo v této věci splněno.
29. Popsaný systém fungování parkovacích automatů má svůj dobrý důvod, zajišťuje totiž možnost jednoduché kontroly. Lze si jistě představit i jiné způsoby, kterými by příslušník policie mohl kontrolovat počátek parkování a případné zaplacení parkovacího

poplatku při parkování delším než 30 minut, než z parkovacího lístku umístěného v zaparkovaném automobilu. Kterýkoliv jiný způsob kontroly (např. z žalobcem navrhovaného kamerového záznamu) by však byl výrazně složitější a časově i finančně náročnější. Také proto se soudu jeví univerzální povinnost odebrat si parkovací lístek jako logická a jednoduše srozumitelná pro její adresáty.

30. Žalobce se nicméně textem na parkovacím automatu neřídil, neboť neumístil parkovací lístek ve svém vozidle na viditelné místo, čímž se dopustil přestupku dle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Jedním ze znaků skutkové podstaty přestupku je subjektivní stránka přestupku, kterou je myšleno zavinění. Krajský soud ve shodě se správním orgánem I. stupně i žalovaným zastává názor, že žalobce se dopustil přestupku minimálně ve formě nevědomé nedbalosti, tedy že nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ačkoliv to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Žalobce měl vědět, že jej zavazuje povinnost odebrat si parkovací lístek a umístit jej na viditelné místo ve svém vozidle.
31. Krajský soud dále podotýká, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že žalobce v 10:13 hodin zastavil na parkovacím místě. Žalobce se tímto tvrzením snaží prokázat, že na místě ani nemohl stát déle než 30 minut, neboť pokud automobil zaparkoval v 10:13 hodin a na služebnu městské policie se dostavil již v 10:46 hodin, nemohlo uplynout 30 minut bezplatného parkování. Toto tvrzení se však nezakládá na pravdě, neboť ze správního spisu je naopak zřejmé, že v 10:13 hodin se dostavili strážníci městské policie ke kontrole zaparkovaného automobilu. Žalobce proto již nepochybně musel stát na daném místě před tímto časovým okamžikem zachyceným v oznámení o přestupku. Závěr o celkové době parkování nicméně není podstatný pro posouzení této věci. S ohledem na závěry soudu v předchozích odstavcích lze totiž konstatovat, že žalobce se přestupku dopustil již samotným neumístěním parkovacího lístku ve svém vozidle, bez ohledu na to, po jakou dobu skutečně parkoval na daném místě.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. dubna 2022

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce